

AALBORG UNIVERSITY
DENMARK

Aalborg Universitet

Boomer

Sørensen, Niels Ulrik

Published in:
Ord

Publication date:
2022

Document Version
Anden version

[Link to publication from Aalborg University](#)

Citation for published version (APA):
Sørensen, N. U. (2022). Boomer. I A. Langballe, B. Skovgaard Nielsen, D. Travn, K. Hundevadt, & T. Yde Højrup (red.), *Ord: En encyklopædi* (s. 30-32). Politikens Forlag.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal -

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at vbn@aub.aau.dk providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

små sætninger fra mine kladder, så velkommen til min rodebutik, velkommen til mine inderste tanker og velkommen til dig, Åge? Hedder du Åge?

Satans. Lone? Dumt at begynde på navnerunde nu, der findes jo 1.000.000 navne. Skal jeg nu til at byde velkommen til alle navne, imens spaltepladsen bliver brugt op? Jeg tager mine yndlingsnavne: Velkommen til Michael, Aisha, Thomas og ... Ja, jeg gider faktisk ikke skrive mine rigtige yndlingsnavne her, fordi dem vil jeg gerne give til de børn, jeg en dag skal have, og jeg synes selv, de navne er for sindssygt smukke, og jeg orker ikke, hvis de pludselig bliver for populære, så for nu byder jeg velkommen til, ikke mine yndlingsnavne, men navne jeg synes, er RØV fucking fede. Velkommen til Michael, Aisha og Thomas og Sidse Babett Knudsen.

Velkommen til mine ord om mit yndlingsord, som er ... Vent, hvad? Må jeg kun skrive 4.000 anslag per tekst i den her bog? Fuck. Okay ... blad videre, så kommer du på et tidspunkt til mit yndlingsord: elske.

Emma Sebested Hæg

→ Se: Elske

Boomer

Boomer er ungdommens dom over os, hvis storhedstid er ved at rinde ud. En ny tid er på vej, og her er det ikke længere vores navigationspunkter, der styres efter. Nye streger er ved at blive tegnet, og vi karter rundt, vildfarne og uforstående, hvordan havnede vi egentlig her?

Udtrykket betegnede oprindeligt en person fra den store babyboomer-generation, efterkrigstidens raske drenge og pæne piger, der

smed tøjlerne i 1968 og gik på barrikaderne for en friere og mere lige verden. Vi har meget at takke babyboomer-generationen for. De kæmpede mod kvindeundertrykkelse og racediskrimination, de slap kroppen og seksualiteten fri, og så gav de for første gang ungdommen en klar og tydelig stemme i samfundet: Her er vi, hør på os, vi tæller også.

Babyboomerne satte helt nye standarder for, hvad det vil sige at være ung, og selvom de er gået på pension, er det fortsat deres ungdomsoprør, vi refererer til, når vi taler om ungdomsoprøret. Hvad dét angår, underpræsterede babyboomernes børn, min egen generation, der aldrig fandt noget projekt at samles om. Vi var unge, da Berlinmuren og de store ideologier faldt, og verden simultant åbnede sig og tabte mening. Vores bidrag til verden blev individualismen og den ironiske distance. Vi mente ikke rigtigt noget, vi 'mente' noget.

Nu mener ungdommen atter noget. Et væld af markante unge stemmer høres i samfundsdebatten, og selvom de ikke nødvendigvis udgør en samlet bevægelse, anes konturerne af en sønderlemmende kritik af verden – og ikke mindst af os. Og her skelner de sjældent mellem babyboomerne, deres børn eller andre gamle og halvgamle voksne. Vi er alle repræsentanter for samme udtjente samfundsmodel, vi er alle boomere.

De unge taler om klimakrise og anklager os for at se passivt til, mens deres fremtid bliver stadig mere usikker. De taler om generationstyveri, om vores friværdis, der bare vokser og vokser, mens vi skærer på deres uddannelser og dimittendsatser. De taler om kapitalisme, racisme og sexism, og vi kender ordene, men

Bror

Tobias Nicolai

det er, som om de har fået en ny betydning. Vi giver vores besyv med, men kløjes i nonbinær, racialisering og intersektionalitet, og vi rækker tilbage efter ord, vi føler os trygge ved, men de har enten mistet deres værdi eller virker stødende. Til tider føles det, som om vi ikke længere kan sige eller gøre noget, uden at det fremstår forkert. Jorden brænder under vores fødder, og det er ikke på grund af klimakrisen. Det er den nye tid, vi kigger ind i, og den er ikke vores.

Men vi er ikke klar til at give slip, og den seneste udvikling i de generationelle brydninger er, at vi boomere selv forsøger at påvirke ordets betydning, så den igen rykker sig. Det våben, min generation bruger, er velkendt: ironien. Vi er begyndt at appropriere boomer-begrebet og gøre det til vores eget adelsmærke. Boomer er således blevet noget, vi legende og ironisk placerer os selv i og forbinder os til hinanden med: OK, vi er boomere, men på den humoristiske og fede måde. Vi tør sige alle de forbudte ord og trampe rundt i kønskategoriene.

Det kan tolkes, som at vi vender os mod en ny overmagts definitionsret og forskyder betydningen af det stigma, den har påført os. Det kan også tolkes som en neutralisering af et samfundskritisk begreb, som netop vi kan foretage, fordi det stadig er os, der har samfundsmagten og dermed definitionsretten, om end vore dage er talte.

Niels Ulrik Sørensen

→ Se: Identitetstrip

Bror

Tobias Nicolai

→ Se side: 31

Brugbar

Carl Quist-Møller

→ Se side: 33

Buffet

Jeg har sovet under bordene på flere buffetrestauranter i København. Jeg har fejret fødselsdage der hvert år gennem min barndom. Ankara, Dalle Valle, RizRaz. Jeg har siddet i garderoben og tegnet. Da jeg var barn altså. Buffetrestauranterne er et samlingspunkt, for eksempel når der skal fejres fødselsdage. Nok oftest hvis man er en af de familier, der ikke har plads til mere end fire rundt om spisebordet eller pengene til at købe mad udefra. Og nogle af de gange, hvor flest i min familie er stimlet sammen i ét rum. Buffetrestauranterne har givet en følelse af økonomisk overskud. Vi har ikke skullet springe bøffen over, selvom vi havde mest lyst til den fremfor kyllingebrystet. Vi kunne vælge alt fra menuen. Jeg skulle ikke spørge om lov til dessert, for softicemaskinen var inkluderet. Det gav en følelse af overflod, og humøret og stemningen var høj, for hvem end der havde inviteret på buffet til fejring, skulle ikke stresse over indkøb, planlægning eller mængder. Og jeg elskede at kravle under bordet, spise min softice i fred og lytte til latteren fra de voksne i familien.

For ikke så længe siden ville jeg pleje mine tømmermænd med bulgur og tzatziki på Restaurant Ankara på Vesterbrogade, men blev mødt af tomme lokaler.

Langs Vesterbrogade er der 'til salg'-skilte i butiksruderne, hvor der før var græsk, tyrkisk og indisk buffet. De lokaler, der engang havde fuldt hus hver weekend, står tomme igen. Restauranterne, hvor jeg med glæde tog

Brugbar

Carl Quist-Møller